

Krise- og sorgplan for Kristofferskolen

1 Skolen udgør en stor del af børns og unges liv. Skolens elever, lærere og forældre tager i forskellig grad del i hinandens glæder, og mange festligheder fejres og markeres gennem årene. Som det naturligste af alt fejres årligt børns og unges fødselsdage, en milepæl for livets begyndelse.

Sværere for os alle er det at finde veje til at bære med på hinandens største sorger, afslutningen af livet, ved tab af forældre, en kammerat, en lærer, en medarbejder, en kollega, en forælder eller en person, som har stået en af os nær.

Hverdagen i skolen rummer en righoldig kilde af sindbilleder gennem arbejdet med eventyr, legender, naturbetragtninger, biografier og litteratur i ord og billeder, og arbejdet med musik er omfattende. Vi henter livserfaring og livsmod herfra i hverdagen, og vi har en opgave og en mulighed i herfra også at kunne hente hjælp og kraft i mødet med ulykker, svær sygdom og dødsfald.

Hver enkelt voksen person på skolen bør overveje sin personlige opgave i situationen.

Skolens krise- og sorgplan er udarbejdet med det formål, at skolen har et fælles grundlag at handle ud fra i situationer, hvor ulykker eller dødsfald rammer skolen.

Sorgudvalget marts 2010

I denne brochure er beskrevet følgende områder:

Når skolen mister en elev	2
Når skolen mister en ansat.....	4
Elever i krise som følge af skilsmisse, alvorlig sygdom, vold m.m	5
Ulykker i skoletiden.....	6
Litteraturliste:.....	6
Det er godt at huske.....	7

Sorgplanen uddeles til samtlige medarbejdere.

En gang årligt orienteres alle om planen og i den forbindelse foretages evt. revidering.

Planen præsenteres på forældremøderne, hvor der gøres opmærksom på, at vi finder det vigtigt og forventer, at forældrene orienterer skolen, når der sker noget alvorligt i barnets liv, således at barnet kan få den bedst mulige hjælp og støtte.

At støtte et barn i sorg kræver ikke at du er et overmenneske, blot at du er et medmenneske

Når skolen mister en elev

Den, der først får kendskab til dødsfaldet, kontakter klasselæreren og evt. ledelsen. Der dannes en støttegruppe, heriblandt klasselæreren, rep. fra ledelsen og evt. flere. Gruppen kan hente hjælp hos alle i og omkring skolen, øvrige lærere og ansatte ved skolen samt forældre og store elever.

Støttegruppen kontakter kollegiet, SFO/Passeren, og øvrige relevante personer (f.eks. psykolog, sundhedsplejerske).

Repræsentanter fra støttegruppen samles med klassens lærere og vurderer omfanget af støtte m.v. Hvis der er behov for krisehjælp til medarbejdere, kontaktes relevante professionelle (krisepsykologer).

Gruppen tager stilling til:

- Kontakt til hjemmet og forhører sig om evt. ønsker ift. skolen.
- Der dannes et overblik over hændelsesforløbet.
- Mundtlige/skriftlige/telefoniske orienteringer til elever, klasser, klassens forældrerepræsentanter, øvrige forældre, børnehave, bestyrelse, kontoret og evt. andre. Vær opmærksom på, at der kan være reaktioner pga. tætte relationer til kammerater/søskende i andre klasser.
- Bestilling af buket til hjemmet - og et lille brev.
- Besøg i hjemmet af klasselærer og en fra støttegruppen.
- Mindestund for hele skolen. (ord, musik, lys, blomster). Evt. deltager den berørte familie.
- Begravelse/bisættelse (deltagelse, krans/blomster) Information til klassens forældre ang. de andre elevers deltagelse.

- Flagning. Skolen flager på halv stang på selve dagen. Der flages på begravelsesdagen.
- Hurtig saglig information på skolens hjemmeside.(Efter aftale med hjemmet.)
- Herefter: Opfølgende støttee arbejde i klassen (NB: nære klassekammerater, obs. skilsmissebørn mm.) Vær opmærksom på krisefaser – evt. samarbejde med skolepsykologen. Vær obs. på 3 mdr. krise)
- Søg evt. hjælp hos skolepsykolog og sundhedsplejerske.
- Evt. breve, tegninger, digte viderebringes til barnets familie. (Ved ulykke på skolen: støtte til evt. vidner. Se under ulykke på skolen.)
- Den videre kontakt til elevens hjem:
 - Fortælle om forløbet i klassen.

Klassen:

- Nøje planlægning af den første skoledag efter dødsfaldet.
- Klasselæreren og en af klassens øvrige lærere er i lokalet, når de første elever møder, og bliver sammen med klassen resten af skoledagen inkl. frikvarterer.
- Man taler meget grundigt om, hvad der er sket. (Rygter manes i jorden).
- Man taler med eleverne om den elev, der er død. Eleverne skal have lov til at fortælle alt, både positive og negative oplevelser. I fællesskab tales om, hvordan man vil mindes eleven i klassen. Eventuelt markeres elevens plads med lys, blomster, billeder, digte m.m. Det kan være en god ide at lade eleverne sende en hilsen til forældrene. Det kan være breve, digte, små tegninger og små historier og blomster fra klassen.

Der skal være mulighed for at lave aktiviteter, der ikke har med død at gøre. (F.eks. en tur i skoven).

Når børn mister eller er udsat for alvorlige hændelser, påhviler det den voksne, der har daglig omgang med barnet, at tage hånd om situationen. Når skoledagen er slut, sikres det, at der ikke er elever, der skal hjem til et tomt hus. Det sikres (klasselærer/SFO), at alle hjem er orienteret om dødsfaldet. Eleverne kan evt. gå i SFO/Klubben, indtil forældrene kommer hjem. De store kan opfordres til at sidde samlet et sted på skolen sammen med en lærer eller SFO-medarbejder, de kender godt, indtil de kan tage hjem til forældrene.

- En præst kan kontaktes og komme i klassen for at fortælle om begravelsen.
- Det er meget vigtigt med OPFØLGNING gennem samtaler, herunder det at mindes og evt. brug af sorgmateriale.
- Besøg på gravstedet kan overvejes.

Kontakt til professionelle:

- Lærerteamet og støttegruppen vurderer, i hvilket omfang professionelle skal inddrages.

Kontakt til klassens forældre:

- Forældrene informeres grundigt om dødsfaldet. Informationen gives skriftligt. Den kan indeholde en invitation til et forældremøde.

- Teamet og støttegruppen planlægger et forældremøde så hurtigt som muligt. I dette forældremøde deltager skolens psykolog.

Afholdelse af mindestund for hele skolen:

- Det overvejes, hvordan en mindestund skal afholdes.
- Ledelsen giver eleverne besked om dødsfaldet. Meddelelsen gives så detaljeret som muligt. Evt. søskende kan nævnes.
- Afholdelse af 1 minuts stilhed - hvorefter der synges en sang.
- Lærerne og eleverne går til deres klasser og kan her afklare evt. spørgsmål.
- Opmærksomhed omkring fraværende klasser, børn og medarbejdere.

Hvis dødsfaldet sker i en ferie:

Den medarbejder, der først får kendskab til dødsfaldet, kontakter ledelsen, klasselæreren, en anden af klassens lærere eller en ansat i SFO. Der skal sørges for:

- Kontakt til hjemmet
- Blomster til begravelsen og evt. deltagelse i begravelsen.
- Skriftlig information til klassens elever og forældre, SFO, og klassens øvrige lærere.
- En evt. mindestund arrangeres den første dag efter ferien.
- Det tidligere skitserede forløb i klassen foregår også fra den første dag efter ferien. Når barnet tumler med store følelser og svære tanker, kan det ofte påvirke evnen til at lære noget.

Når skolen mister en ansat

Den, der først får kendskab til dødsfaldet, kontakter ledelsen. Lederen koordinerer, hvad der skal iværksættes.

4

Ledelsens ansvarsområder :

- Ledelsen tager kontakt til den afdødes familie
- Familien får at vide, hvad skolen foretager sig i anledning af dødsfaldet.
- Familien gives mulighed for at komme frem med, hvad de forventer af skolen i denne situation.
- Samme dag sendes en hilsen fra skolen.
- Brev hjemsendes til alle skolens elever.

Information til de ansatte

- Ledelsen får samlet de ansatte ved skolen til et kort møde.
- Fraværende lærere og pædagoger kontaktes.
- Ledelsen skaber rammen om samværet.
- Ledelsen informerer om, hvordan skolen vil forholde sig mht. denne dag, herunder hvilke informationer, der skal gives til eleverne.
- Skolens ansatte har en stund, hvor de mindes den afdøde. En samling i gården overvejes.
- Alle informationer skal være klare og præcise for at undgå misforståelser.
- Kollegaer, som ønsker at deltage i begravelsen, gives fri.
- Der sendes blomster fra skolen

Berørte klasser

- I berørte klasser skal der to lærere i klassen for at give beskeden. Der vurderes om der er elever, der ikke bør sendes hjem uden forudgående kontakt til hjemmet.
- De to lærere er i klassen, når de første elever møder, og bliver sammen med klassen resten af dagen inkl. Frikvarterer.
- Man taler grundigt om hvad der er sket. (Rygter manes i jorden.)
- Man taler med eleverne om den lærer, der er død. Eleverne skal have lov til at fortælle alt, både positive og negative oplevelser. I fællesskab tales om, hvordan man vil mindes læreren i klassen. Eventuelt markeres lærerens plads med lys, blomster, billeder, digte m.m.
- Der skal være mulighed for at lave en aktivitet, der ikke har med død at gøre. (F.eks. En tur i skoven)

Åbenhed omkring det skete er, uanset hvor trist det end måtte være, er den bedste støtte.

5

Elever i krise som følge af skilsmisse, alvorlig sygdom, vold m.m.

Forældrene informerer klasselæreren.

På forældremøder og i forældrefolder orienteres om, at det er vigtigt at informere skolen ved skilsmisse m.m.

Klasselæreren skal informere teamet og nærmeste leder. I fællesskab besluttet, hvem de videre bør informere. SFO/Fritidshjem - sundhedsplejerske - psykolog - lærere - familieafdelingen.

Der vælges en kontaktperson, som eleven kender godt og har tillid til. Det vil oftest være klasselæreren, men det er legalt at give opgaven videre til en anden lærer i teamet.

Kontaktpersonens/klasselærerens ansvarsområder:

Familien kontaktes og inviteres evt. til et møde på skolen, hvor kontaktperson og anden person deltager.

I tilfælde af skilsmisse er det vigtigt at huske kontakt til begge forældre.

Følgende drøftes:

Hvordan skal samarbejdet med hjemmet være ?

- Hvem skal informeres? Klassen, teamet, klub/sfo, sundhedsplejerske, psykolog, familieafdeling.
- Hvad forventer forældrene af skolen ?
- Hvilken hjælp kan vi tilbyde ?

- Hvad gør vi? - der lægges i fællesskab en plan for det videre forløb

Kontaktpersonen har en personlig samtale med eleven i rolige omgivelser, hvor barnet orienteres om samtalen med forældrene og det videre forløb.

Det aftales om eleven skal være til stede ved eventuel information af klassen. I forbindelse med denne information kan øvrige børn stille spørgsmål, men dog kun efter aftale med barnet.

De nærmeste kammerater opfordres til at støtte eleven.

Opfølgning

Kontaktpersonen sørger for opfølgning gennem samtale med barnet og hjemmet.

I den efterfølgende periode er det vigtigt at alle omkring eleven er opmærksomme på, hvordan barnet har det.

Vær lydhør og giv barnet plads til at komme frem med sine følelser og tanker.

Ulykker i skoletiden

- På ulykkesstedet gælder det om at holde børnene på afstand.
- Via mobiltelefon tilkaldes hjælp fra skolen til at få eleverne tilbage til skolen.
- En lærer/pædagog tager med den forulykkede/tilskadekomne.
- Den anden bliver hos klassen og følger børnene tilbage til skolen
- Eleverne holdes på skolen. Klassens lærere, leder samt evt. psykolog bliver hos klassen. Kontoret kontakter og orienterer forældrene. Der sørges for , at alle elever bliver hentet på skolen.

Næste dag samles lærerne til en kort orientering. Lærere, som er kendte i klasserne, går dertil og orienterer om hændelsesforløbet. Alt efter omfanget af ulykken følges planen, som tidligere skitseret.

Telefonliste:

Præst Anne Sofie Olander	46 36 02 12
Præst Marianne Juel Maagaard	32 84 78 98
Falck, krisepsykolog	70 10 20 31
Roskilde Politi 114 eller	46 35 14 48
Passeren	40 82 04 62
Psykolog Per Klerke	29 29 33 03
PPR, Jytte Nørh	60 76 98 50 / 46383846
Skoleleder Helle Karlsson	25 70 87 90 / (privat)
Roskilde Taxa	46 75 75 75
Interflora blomster	77 77 77 77

Litteraturliste:

Anneberg, Inger: Håbets labyrint. *Når et barn får en livstruende sygdom*

Dyregrov, Atle : Sorg og Omsorg i skolen

Dyregrov, Atle : At tage afsked. *Ritualer der hjælper barnet gennem sorgen.*

Edvardson, Gudrun: Børn i sorg, børn i krise.

Fredsted, Malene: Kan man dø - når man er ung ?

Jacobsen, Anne: Kan man dø om natten ? *Når børn rammes af alvorlig sygdom*

Jacobsen, Anne : Børn og sorg. *Om børns reaktioner på tab og død*

Møller, Erik : Sommer med Anemone

Olesen, Peter: Min mor døde. Min far døde. *25 danskere fortæller om at miste en far eller en mor.*

Ottesen, Doris : Børn og sorg - om forældretab i barndommen

Rem, Lene: Jeg hader dig far ! fordi du ikke er her.

Schwartz Hansen, Anni : Jeg savner dig. *Om sorgarbejde blandt unge, der har mistet en far eller en mor.*

Wenneberg, Signe: Kære far og mor.

Skilsmissegenerationens voksne børn fortæller.

Ilona Bechsgaard, Højtider og mærkedage med børn i sorg.

Det er godt at huske

7

- Vær aktiv lyttende og nærværende
- Lad være med at bagatellisere
- Alle følelser er i orden i forbindelse med sorg
- At være ked af det er mange ting

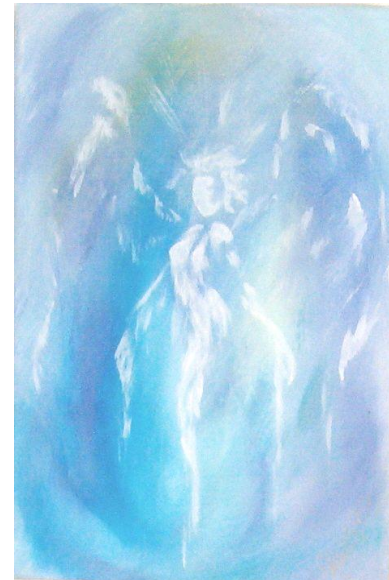
Spørg:

- Hvad er der sket?
- Hvad gjorde du?
- Hvad tænker du?
- Hvad oplevede du?
- Hvordan har du det?

Husk at sorg er kærlighed på vej i forandring.

Giv plads til sorg !

Krise- og sorgplan for Kristofferskolen

Når vi mister